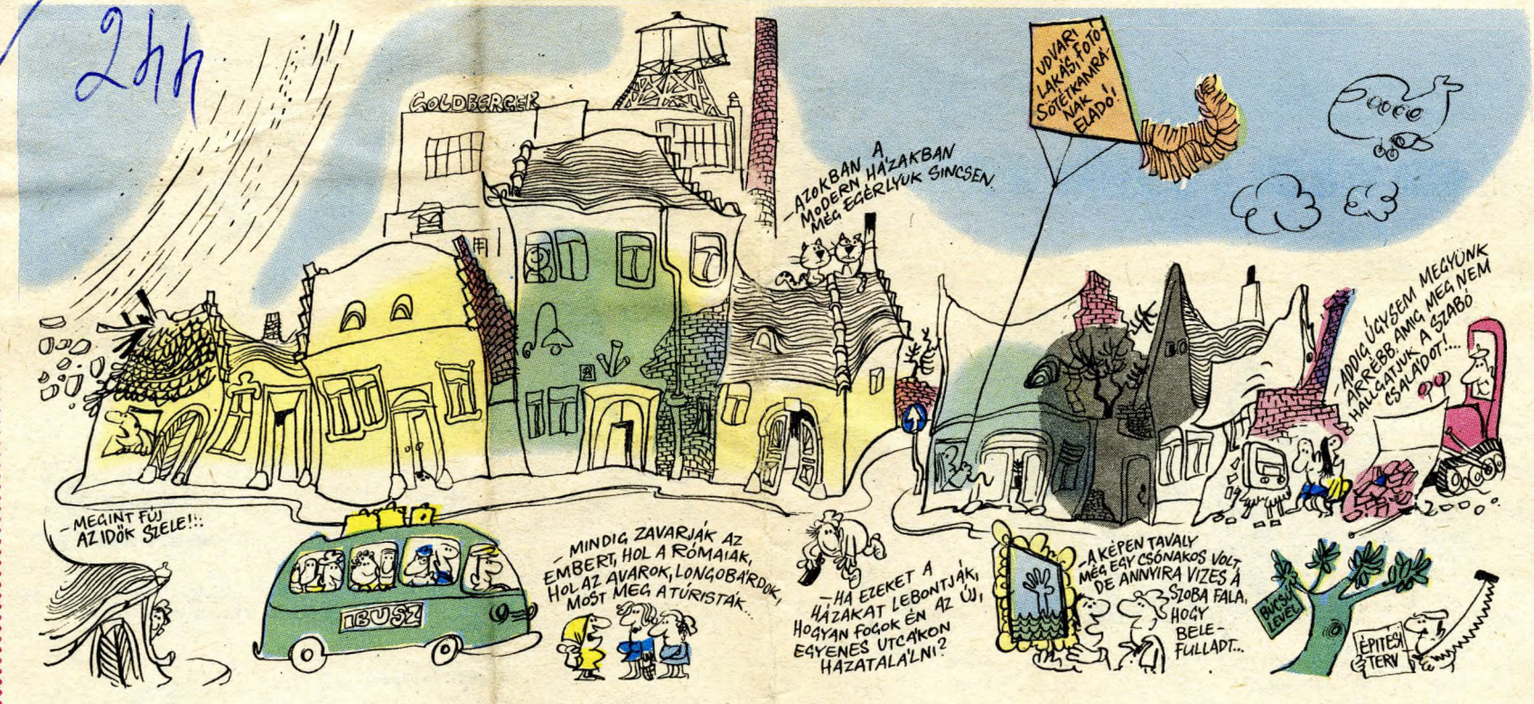

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

ÓBUDA, ROMANTIKA NÉLKÜL

Óbuda = túróscsusza, sramlizene, romantika. Így él bennünk a képlet, mert a főváros III. kerületéről szóló cikkek mostanság szinte csöpögnek a romantikától. Hát lássuk most az egyszer, a szokástól eltérően, Óbudát romantika nélkül.

Sok lebontásra ítélt óbudai ház lakója nem akarja elfogadni a számára kiutalt, modern, napfényes lakást. Azért talán, mert a romantikus lelkületű óbudaiak nem akarnak megválni az ódon hangulatú, ámde sötét és nyirkos házacskáktól? Dehogyis, sokkal józanabb okok vannak emögött! Többnyire azok tiltakoznak, akik Újpalotán kaptak új lakást, rokonaik és munkahelyük viszont a III. kerületben maradt. Újpalotáról naponta kétszer átvillamosozni Óbudára, valljuk be, cseppet sem volna romantikus kéjutazás.

Vagy nézzük csak meg a kerület peremén levő utcákat, településeket. Ez Óbuda — Szabolcsa. Nincs járda, nincs követett út, nincs vízvezeték, de sok helyütt még villany sincs. A kerület útjainak a hossza százötven kilométer, ennek negyven százaléka földút. Idillikus, falusi hangulatot árasztanak ezek a kerületszéli utácskák, de ha felázik a talajuk, még négyökrös szekérrel sem lehet végigcaplatni rajtuk, nem pedig autóval. Hát ebből a romantikából az ott lakók nem kérnek. A kerületi tanács sem a romantikus ősállapotokat kívánja konzerválni ott, s mindent megtesz azért, hogy Üröm hegyen is legyen víz, Csúcshegyre és a Juta utcába is feljusson a mentő... Mindent megtesz — ami telik tőle. Dehát a tanács pénztára, mily sajnálatos! nem a szegény aszszony olajoskorsója, gyorsan kifogy és lassan telik meg újra.

Ez, mármint a tanács pénztelensége, az oka annak is, hogy a Római-part olyan romantikusan elvadult, gondozatlan. Az üdülőhelyi díjakból befolyó összeget egy fillérig a partra költik, de ez édeskevésnek bizonyul. Megbízható előrejelzés az idei nyárra: most sem lesz lényeges javulás a tavalyi állapotokhoz képest, szombat-vasárnaponként még a strandolók, kirándulók ellátása is akadozni fog.

A hajógyári sziget is nagyon romantikus a jelenlegi elvadult állapotában, valósággal az ősdzsungelek hangulatát idézi. De ha egy kicsit megszelídítenék, az csak javára szolgálna. Lehetne ott ifjúsági park, csónakház, kenupálya, sok minden más. Annyi terv készült már a sziget meghódítására és hasznosítására, hogy elsorolni sok lenne. Mert álmodozni ma is szeretnek az óbudaiak...

Mint ahogy mindig is szerettek. Egy ilyen nagy álom nyomait őrzi a Kaszás- és a Mocsaras-dűlő érintetlen ősállapotban való meghagyása. Ezt is lehetne parcellázni, hogy a kispénzűek is telekhez jussanak és építkezni tudjanak rajta. Mégsem teszik. Miért vajon? Mert 1936-ban egy olyan terv született, hogy ezen a helyen olimpiai stadion fog épülni, rögtön elrendelték hát rá az építési tilalmat.

S azóta is elfelejtették feloldani.
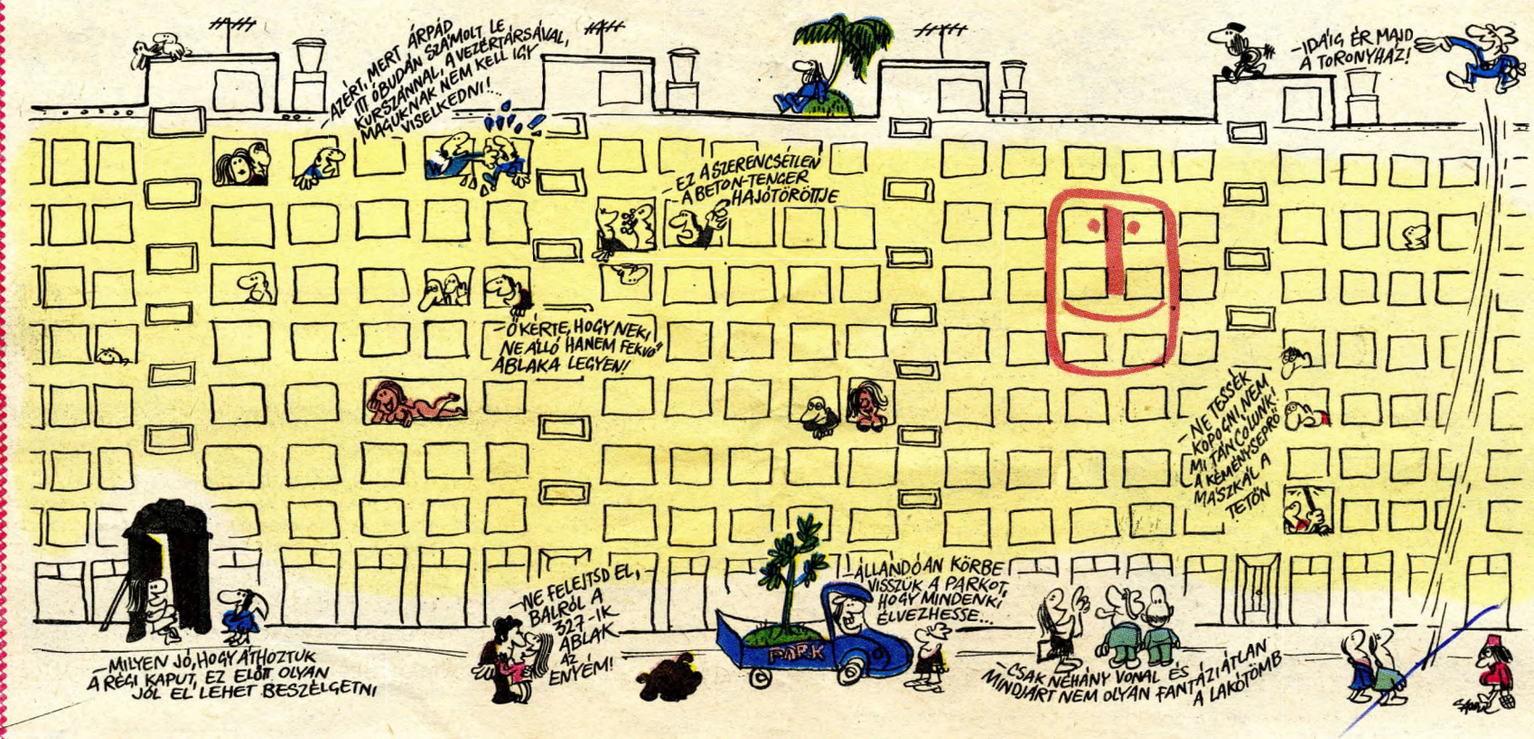
Radványi Barna és Sajdik Ferenc riportja